

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12308/2023
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душан Краљевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ивица Радоњић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 408/22 од 19.12.2022. године, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 408/22 од 19.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 408/22 од 19.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П 40/21 од 06.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор тужене и Основни суд у Неготину се огласио апсолутно надлежним за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужили на име дуга исплати износ од 2.600 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања са законском затезном каматом од 01.01.2008. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 173.784,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 408/22 од 19.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одрдаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, а ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају ревизија није поднета због погрешне примене материјалног права. Наводима ревизије се оспорава одлука првостепеног суда о основаности приговора апсолутне ненадлежности, што представља битну повреду одредаба парничног поступка, а што није разлог за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Имајући ово у виду, као и да тужена не указује на другачије одлуке другостепених судова или ревизијског суда, да се у конкретном случају ради о парници ради дуга, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, произилази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11... 18/20), на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је 11.06.2013. године. Вредност предмета спора је 296.400,00 динара (динарска противвредност износа од 2.600 евра по средњем курсу НБС на дан исплате)

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**